

Смъртта на маминия дѣдо.

(Истинска приказка)

1.

еля, леля ще спи у дома! вика братъ ми Петръ и тича при насъ въ стаята.

— Приказки! Приказки! скача и се радва сестричето ми Цонка. Всички се зарадвахме, защото всички обичаме леля Тя много приказки знае и често ни ги разказва. А миналата вечеръ тя спа у дома съ тѣхната Любка, защото татко и чичо бѣха отишли на едно далечно село.

Слѣдъ вечерята мама и леля почнаха да работятъ Ние всички насѣдахме и се умирихме. Чакахме съ нетърпение. Леля ни се обѣща и любопитната Цонка си отджхна, като уморена. Слѣдъ малко леля почна, — всички наострихме уши.

„Дѣдо много ме обичаше, захвана леля. Азъ прѣкарвахъ по цѣли седмици у тѣхъ Една заранъ рано всички у дѣдови се разтичаха и почнаха да криватъ скъпата си покъщнина по тавана, изъ мазата. Чу се писъкъ, плачъ у съсѣдитѣ; изъ пжтя хора на върволицы уплашени